

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 30 października 2020 r.

Pozycja 336

POSTANOWIENIE

z dnia 9 czerwca 2020 r.

Sygn. akt Ts 66/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bartłomiej Sochański,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.M. o zbadanie zgodności:

art. 42 § 4 w związku z art. 459 § 2 i art. 464 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1987, ze zm.) w zakresie, w jakim „nie przewidują możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie nie uwzględniające wniosku i odmawiające wyłączenia członków składu orzekającego w trybie art. 42 k.p.k. i udziału stron w tym postępowaniu jak to czynią odpowiednie przepisy kodeksu postępowania cywilnego”, z art. 2, art. 32 ust. 1, art. 42 ust. 2, art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełnionej Protokołem nr 2 (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284, ze zm.),

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej, wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 30 kwietnia 2019 r. (data nadania), działający we własnym imieniu adwokat J.M. (dalej: skarżący) wystąpił z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego:

Sąd Apelacyjny w S. postanowieniem z 11 kwietnia 2019 r. (sygn. akt [...]) – po rozpoznaniu wniosku skarżącego – odmówił wyłączenia dwóch sędziów od udziału w sprawie lustracyjnej prowadzonej wobec skarżącego. Orzeczenie to jest niezaskarżalne.

2. Zdaniem skarżącego kwestionowane w skardze przepisy naruszają art. 2, art. 32 ust. 1, art. 42 ust. 2, art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., zmienionej następnie Protokołami nr 3, 5 i 8 oraz uzupełnionej Protokołem nr 2 (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284, ze zm.).

3. Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 2 września 2019 r. skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi przez:

1) nadesłanie dokumentu potwierdzającego uprawnienie do samodzielnego wniesienia skargi konstytucyjnej;

2) dokładne przedstawienie stanu faktycznego;

3) wyjaśnienie, które brzmienie zaskarżonych przepisów jest kwestionowane przez skarżącego;

4) dokładne uzasadnienie zarzutów niezgodności zaskarżonych przepisów z wymienionymi w skardze konstytucyjnej przepisami Konstytucji.

Odpis powyższego zarządzenia został doręczony skarżącemu 10 września 2019 r.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. Stosownie do art. 61 ust. 4 u.o.t.p.TK Trybunał odmawia nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej, jeżeli:

– skarga nie spełnia wymogów określonych w ustawie i usunięcie braków nie jest możliwe (pkt 1);

– braki formalne, o których mowa w art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK, nie zostały usunięte w terminie (pkt 2);

– skarga jest oczywiście bezzasadna (pkt 3).

3. W niniejszej sprawie skarżący został wezwany zarządzeniem sędziego Trybunału z 2 września 2019 r. do usunięcia wskazanych tam braków formalnych skargi konstytucyjnej. Odpis przedmiotowego zarządzenia został doręczony skarżącemu 10 września 2019 r. (zob. dokument potwierdzenia odbioru z podpisem i pieczętką imienną skarżącego, znajdujący się w aktach postępowania przed TK o sygn. Ts 66/19). Do dnia wydania niniejszego postanowienia nie wpłynęło do Trybunału żadne pismo od skarżącego w reakcji na powyższe zarządzenie.

W tym stanie rzeczy – na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – należało postanowić jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.